

Előfizetési feltételek

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
 Égész évre . . . . . 12 kor.
 Fél évre . . . . . 6 kor.
 Negyedévre . . . . . 3 kor.

Hirdetések díja:

□ centiméterenként 6 fill. Kereskedők és gyárosok külön árkedvezményben részesülnek.

Nyílt tér sora 40 fillér.

KÖZÉRDEK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

AZ ALSÓFEHÉRVÁRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség
és
kiadóhivatal:
Földes Ede
könyvkereskedése
Bethlen-utca 2. sz. alatt.
hova úgy a lap szellemi részét illető közlemények, mint az előfizetések és hirdetések bérmentesen küldendők

Kéziratok nem adatnak vissza.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Az ünnep eseményei.

A szép csöndben és keresztényies áhitat közt lefolyt piros pünkösdknek mégis volt két eseménye, melyek megérdemlik a visszapillantást. Értjük az ifjuság országos tornaversenyét és a magyar kereskedők boszniai látogatását. Ezek közt pedig nemcsak anyai a kapcsolat, hogy mindkettő egy időben történt; hanem a lényeges közösség az, hogy mindkettő tornaszást és versenyt jelent.

Az ország minden részéből egybesereglett középtanodai ifjuság szerető fogadtatásra és érdeklődésre talált Budapesten. Hazánk fővárosára nemzeti szempontból sok mindent szoktak mondani, de azzal nem vádolhatják, hogy anyai szeretettel ne fogadta volna hazánk jövő nemzedékét. Az ország szíve megdobbant, amint az ország vére összegyűlt benne.

Maga a testedző és egészségbiztosító sport csak az újabb időben nyert nagyobb méltányolást pedagógusaink, kormányaink és intézeteink előtt. Bizonyára epen a szellemi túltömés vezette rá a hivatott köröket. Mert a tanuló ifjuság túlterhelésében tapasztalt irányzat okvetlenül maga után vonta az ellenirányzatot, bizonysgául annak, hogy minden akció, főleg ha mértékén túl forszirozzak, reakciózt szül.

Ennek a reakciónak igazán örülünk s velünk tart minden jó hazafi, aki aggódva látta, hogy a tölcserrel töltött tudomány nehé emésztése közben miként satnyul és csenevészedik évről-évre az egymást fölvtáltó nemzedék, melynek vállaira a haza főtartásának és folytonos fejlesztésének súlyos föladatai nehezdednek. Óseink nagyon jól tudták, hogy mit tesznek, midőn a fizikai erő fejlesztésére bajnokviadalokat rendeztek. A fizikai erő az alapja a bátorságnak, az önértetnek, a lovagias férfiu tulajdonoknak, amik összességükben képezik a nemzeti önbizalmat és ellentállási képességet. Csak egy rövid összehasonlító pillantást kell vetni az 50-es évek szomorú viszonyai közt növekedett mai s a megelőző nemzedék közt, mely a 48-iki dicső napokat megcsinálta, hogy a testedzés nagy nemzeti jelentőségét belássuk. Ép testben ép lélek, mondja nem hiában a régi példabeszéd s az ókor történelméből is tudhatjuk, hogy a nagy nemzetek akkor semmisültek meg, mikor fiaik közül kivestek a lovagias tradíciók s ezek helyét a puhító élvezetek foglalták el.

A nemzet ifjusága ily alkalmakkor érintkezik, ismer-

kedik, barátokzik s ezzel mintegy előkészül a jövő szereplésre, melynek a közelet terén ép oly nemes fegyverekkel és egymás iránt való kímélettel fog megfelelni, mint most a porondon.

A magyar kereskedők boszniai kirándulásában nem a sportot akarjuk látni, hanem a versenyt. Mindenesetre örvendetes jelenség, hogy a hazai kereskedelem fölismerte azt a hivatást, mely a nemzet ébredő közgazdasági tevékenységében reá vár. s biztató az az érzék, melylyel e föladatok egy részének megoldása végett mindjárt keletre fordult. Mert a magyar kereskedők kötelességei között két föladat foglalja el a fő helyet: egyik az, hogy a hazai cikkekkel itthon szorítja ki az idegent; a másik pedig abból áll, hogy a keleti piacokon vegye föl a versenyt a nyugati kereskedőkkel. Jól tudjuk, hogy mindkét útjában nagy nehézségekkel találkozunk, mert az osztrák gyáraknak anyagilag le van kötelezve s keleten a fejlettebb ipari államok elemessége minden talpalattnyi területet kész sikra szállani.

De az is kétségtelen, hogy a mi részünkön, már csak a helyrajzi viszonyokból kifolyólag is, üzleti szempontból jelentékeny előnyök állanak, amik csak kellő életrevalósággal töltendők meg, hogy sikerre vezessenek. A Balkán-tartományok és országok közvetlen közlünkben vannak s kölcsönös érintkezésünk kifejlésztése által igényeinket, szükségleteinket is legjobban megismerhetjük és kielégíthetjük. Csakis ily módon karolhatjuk föl érdekeinket, amelyek abból állanak egyfelől: hogy a keleti piacokon tért hódítsunk s ezzel hazai iparunknak a fejlődéshez szükséges tért és levegőt biztosítsuk, másfelől: hogy hazánkat kelet és nyugat üzleti közlekedési vonalává tegyük, amihez az alduai nagy kiadásokat már előlegeztük is, a budapesti rakpartok költségeire pedig most készülünk. Azt se feledjük, hogy mentől jobban összehozzuk anyagi érdekeinket, annál inkább biztosítjuk a politikai rokonszenvet és befolyást a Balkánon, melyet közös külügyminiszterünk csak most nevezett el a vihar félszékének. Első sorban a mi érdekünk, hogy a viharral szemben villámhárítóról gondoskodjunk.

Örülünk, hogy kereskedőink Boszniában oly rokonszenves fogadtatásban részesültek, mert ez azt bizonyítja, hogy az ott lakó népek maguk is készek az utunkban álló nehézségek elhárításában közremunkálni. A rokonszenv már felsiker, s csak életrevalóságunktól

függ, hogy a siker másik felet biztosítsuk. A kormány különböző intézkedésekkel már is annyit egyengette kereskedőink útját, hogy vállalkozási szellemük pótolhatja a többit. A bosnyákok megérték, hogy Budapesten viszonzozak a látogatást, mely elé már is rokonszenvvel és érdeklődéssel tekintünk, mert ha már vérünket és pénzünket ontottuk Boszniáért, legalább anyai hasznát vegyük, hogy kereskedelmünket fogadja be és támogassa a további Keleten.

Pester Correspondenz és Correspondance de Pesth.

Négy évtizede lesz ma holnap, hogy a lapunkkal szoros összeköttetésben álló három nyelvű, magyar, francia és német nyelven megjelenő folyómatos lap, a „Pester Correspondenz“, Deák Ferencz kezdesére megalapított. Az újabb nemzedék alig képzeli, mily bátorság és önfeláldozás kellett ahhoz a hatvanas években, hogy valaki politikai folyóiratot állítson a magyar érdekek kizárólagos szolgálatába. A „Pester Correspondenz“ huszonöt éves jubileuma alkalmával Vészi József országgyűlési képviselő, ez a kitünő publicista, egy emléklapot írt, mely a mellett tanuskodik, hogy a „Pester Correspondenz“ tántoríthatatlan hű maradt rendeltetéséhez. Ezt az emléklapot egész terjedelmében itt közöljük:

„PESTER CORRESPONDENZ“

és

„CORRESPONDANCE de PESTH.“

A hatvanas években, a Schmerling-félé korszak alatt, amely lidércnyomásként nehezdedt a magyar nemzet szellemi és anyagi erőire, alakult meg nehé viszonyok közt és nagy célokkal a „Pester Correspondenz“. Az önkényuralom, érezve végső napjait, nem érte be hazánk politikai elnyomásával, de mindenképp arra is törekedett, hogy a magyar nemzet becsületét a külföldi sajtóban örökös támadások és rágalmak által meggyalázza. Schmerling maga alapított e célból itt, hazánk fővárosában, egy a külföldi sajtó informálására célzó, úgy nevezett értesítő lapot, amelynek nemzetünk rágalmazása, politikai törekvéseink diszcreditálása volt mindennapi kenyere. A nemzeti újjáébredés hajnalán kétszeresen érzékeny volt Magyarország az ily rágalmak irányában, és ekkor alapította meg Deák Ferencz, hazánk nagy bölcsé, kezdeményezésére a „Pester Correspondenz“-et jelenlegi szerkesztője és kiadója Lichtenstein

TÁRCZA.

Ő és te . . .

Ő és te es te és ő
Viaskodtak bennem;
Ő, a gógös, tiszta nő,
De te szeretsz engem.

Ő akinek a kezét
Csókolni se mertem,
Te, akinek karja közt
Elájul a lelkem.

Ő gyötörte szívemet,
A világba üzött.
És te minden rózsádat
A szívemre tűzöd.

Ő hideg volt és okos,
Nem hitt a szavamnak.
Égbe nyuló büszke vár
A te nagy bizalmad.

Arcza kő volt, szeme jég,
Hogy utolszor láttam:
De te, de te meghalnál
Százszor is utánam.

Jó vagy, szép vagy, édes vagy,
Boldog vagyok veled;
Mégis olyan szomorú
Ez a furcsa élet.

Erdősi Dezső.

A titkos rendőr.

(A Közérdek eredeti tárczája.)

Az asszony az elhibázott élet czinizmusaival beszélt férjéhez:

— Lásd be, hogy a lelkünk utjai már rég elváltak. Intézzük el bekészen az ügyet. Tudod nagyon jól, hogy soha, értsd meg: soha sem szerettelek. Neked az ily élet kin nekem irtóztató gyötrelmem . . .

Hidegen hangzott a felelet:

— Nos, mit akarsz?

Az asszony könyörgőre fogta:

— Váljunk el, — talán boldogok lehetünk mindkettlen, hisz egymással úgy sem leszünk soha.

Metsző, éles guny volt a férj szavában:

— Ma már megint tele olvastad magadat francia novellákkal; úgy látom, hogy hiába, mert én éppen-séggel nem vagyok hajlandó semmiféle novella hőségé felcsapni. Vedd tehát tudomásul, hogy nem válok. Ha óhajtod és sulyt helyezel reá, még azt is hozzátehetem, hogy ez az utolsó szavam. Most pedig olvasd a francia regényeidet tovább. Nem zavarlak, megyek hazulról.

Az asszony a megkövült fájdalom merevségével nézett a férfiára. Nem volt már könyve. Egy pillantás alatt végig vonaglott Feithné lelkén sorsának szomorú története. Nagyon sablonos volt ez: novella annak, aki olvassa, de tragédia, aki átéli.

Négy csitri leány árvájával maradt özvegyen Bergs szappangyáros, aki nem érezte még magát oly öregnek, hogy felesége elhunytával aszkétaságban élje életét. A négy leány természetesen útjában volt s a felművelt emberek ridegségével akart tudalni rajtuk. Alig másfel-

esztendő lefolyása alatt férjüel voltak a leányok. Szó sincs róla, Bergs értett az üzletek gyors lebonyolításához, s leányai férjhez adásában is ez az üzleti elv volt neki irányadó; a házasságban is érvényesíteni akarta egész életének mozgó erejét, hogy: „business is business.“ Egyszerűen a véletlen játéka volt, hogy a négy leány közül háromnak a házias életét a három férj tucatszósága elfogadhatóvá tette, a negyedik, Leona, pedig Feithnek kötötte le az életét, és Bergs teljesen ártatlannak hihette magát, hogy a két homlokegyenest ellenkező lélek sohasem tudta egymást megérteni.

A nő lelke bár nem nélkülözött egy kis beteges szentimentalizmust, de oly finoman czizelált volt, amin Feith durva, hétköznapi egyénisége nap nap után véres sebet ütött. Az állatias megszokás volt az, ami a természetellenes házasságot néhány esztendeig úgy ahogy összetartotta, de amint másképp nem is történhetett, közbelépett a Feith-pár életében — a harmadik. Az asszony nem abból az agyagból volt formálva, akinek lelke megérti és beveszi a mariage en trois-t. Egymásra talált két fiatal szív, a nő és Besla doktoré, és Feithnében a sokat szenvedett nő tette az elszáradtá azt, hogy ő ennek az embernek a felesége lesz.

* * *

Anyjuk helyett anyjuk volt a Bergs leányoknak a nagynénjük, aki folyton egyengetni igyekezett Feithnek közt is az utat, de az utóbbi időben már maga is kétségbe esett a legyőzhetetlennek látszó ellentéteken.

Egy nap Feith, kezében levelet tartva rohant fel a nagynénihez. Remegett az izgatottságtól.

— Nézd, a kedves unokahogod szeretőt tart.

F. Lajos, ama cél tűzvetve az új vállalat elé, hogy egyrészt a magyar nemzet közvéleményét a nemzeti politika törekvései felől hűen informálja, másrészt pedig Európa sajtójában a hazánk ellen szórt rágalmakat igazságos és tárgyilagos értesítések által paralizálja. Dicsekvés és szerénytelenség nélkül hivatkozhatunk rá, hogy a „Pester Correspondenz” e kettős feladatának immár negyedszázados fennállása alatt mindenkor híven megfelelt, felhasználva úgy a maga, valamint időközben megalakult testvérappja, a „Correspondance de Pesth” publicitását és a vele másfel évtizeden át szövetkezett hivatalos „távirati iroda” („Correspondenz-Bureau”) európaszerte hatályos befolyását arra, hogy a hazai közvélemény a nemzeti politika mozzanatairól kellőleg értesítessen és hogy a külföld közvéleménye hazánk iránt mindenkor a helyes mederben tartassék. A „Pester Correspondenz” eme sikerét bizonyára ama hathatós támogatásnak köszönheti, melyben politikai és publicisztikai életünk legelőkelőbbjei reszesítettek. A ki e lap közreműködő barátainak kül- és belmunkatársainak alább közölt névsorát elolvassa, az előtt nem lesz többé kétség az iránt, hogy az elért nagy eredmények egyenlő arányban állanak amaz hasznos és morális potenciákkal, amelyek hazafias készséggel mozdították és mozdítják elő e lap közhasznú működését.

Közreműködők: Deák Ferencz, Zsedényi Eduárd, br. Eötvös József, br. Kemény Zsigmond, Horváth Boldizsár, Pulszky Ferencz, Kecskeméthy Aurél, Klapka György, Hyeronymy Károly, Varady Gábor, Toldy István, Lichtenstein György, br. Podmaniczky Frigyes Ivánka Imre, Bakody Tivadar, Palásthy Pal stb. stb.

Külmunkatársak: Opiczky János, dr. Revay József, Ludasy Mór, Vámbery Ármán, Reiner Bertalan, dr. Waldstein Pál, Monson Edmund, Mr. Dunlop, Fretwell John, Ohau Effeudi, Gróf Schweinitz, Horn Ede, Schlesinger Miksa, dr. Mandelio Károly, Markovits tanár, Popovits N., dr. Schram, dr. Rosen, Baumann Bernát, Kafka József tanár, dr. Levy Bernát, Capitain Werner, stb.

Főmunkatársak: Dr. Mezey Mór, dr. Hertzka Tivadar, Veiglberg Leó, Neményi Ámbrus, dr. Nordau Miksa, Vészi József, Barschall Károly Emil.

Belmunkatársak: Dr. Révay Lajos, dr. Rosenbaum Samu, Keszler József, dr. Zilahy Pál, Huszár Imre, Futtaky Gyula, Reiszner Ignác, Schwarz Ármán, dr. Grosz Károly, dr. Goldstein Adolf, dr. Brück Gyula, Fekete Vilmos, Schütz Miksa stb. stb.

Tűzoltó-egyesületünk közgyűlése.

Nagy-Enyed, 1901. május 28.

Derek tűzoltóink ünnep másodnapján, hétfőn, tartották meg rendes évi közgyűlésüket a városháza díszes nagytermében. Horváth Miklós tűzoltó parancsnok d. u. 3 órakor a közgyűlést megnyitván, szép és az egyet egy évi működésére kiterjedő, nagy figyelemmel meghallgatott elnöki megnyitójában számolt be az egyet működéséről és mutat rá azon eléggé meg nem becsülhető hasznos tevékenységre, melyet ezen derek, tiszteltre méltó egyesület a múlt év folyamán is kifejtett. Az éljenzéssel, gyakori helyeslésekkel kísért elnöki meg-

nyitó után Kovács János osztályparancsnok az egyesület beleletére vonatkozó jelentéseit és előterjesztéseit tette meg.

A közgyűlésnek a városháza nagy termében lefolyt hivatalos része után a közgyűlés ünnepi része a sétateren folyt le. A tűzoltó-csapat, zenekarának hangjai mellett a sétaterre vonult fel, hol Horváth Miklós főparancsnok a „magyar országos tűzoltó-szövetség” 15 éves szolgálati érmeit a következő tűzoltóknak: Kovács József 25 évi, Hajdu György 24, Gazdag Lajos 23, Józsa Károly 17, Halász József 16 évi szolgálat után, a 10 éves érmet Willersdorfer Antal 14, Lázár József 12, Schumann Tamás 12, Mayer János 11 évi, Szabó József 11 évi szolgálat után, az 5 éves érmet Krisztofcszky Antal 9 évi, Kövér János, Folbert Tamás, Selmecei István, Lázár Géza, Polonyi Domokos tűzoltóknak 7 évi szolgálat utáni érdemeiknek elismerésül szép beszéd kísérletében nyújtotta át, — elismerését fejezve ki tűzoltó társainak önzetlen, példászerű működésükért és szép beszédében újlag is reámutatván arra, hogy a tűzoltó-egyesületnek a közérdek szempontjából való önfelelő és hasznos működése a polgárság előtt mindig a kellő tisztelettel és elismeréssel találkozik. A parancsnoki szép beszéd után a jól fegyelmezett és kitűnően begyakorolt csapat igen sikerült díszmenetben mutatta be magát a nagy számú díszes közönségnek.

A közgyűlés ezzel tulajdonképp véget érte, ezután kezdetét vette a közgyűlés alkalmából a tűzoltó zenekar által rendezett sétatáncverseny, majd a tűzoltó-egyesület által rendezett táncmulatság. A zenekar 8 darabot játszott igen szépen és precízen, a miért külön elismerés illeti Halász Venczel karmestert. A sétatáncverseny alatt a tavaszi pompájában ékeskedő sétatér majdnem egészen megtelt díszes ünneplő és szórakozni vágyó közönséggel. Előkelőségeink közül ott láttuk Zeyk Dániel főispánt, Csató János alispánt, Brenner Jaroslav honvéd ezredest, Foglár József honvéd őrnagyot, dr. Ebergényi Sándor országgyűlési képviselőt, Gáspár János vármegyei főjegyzőt, dr. Varró László plébánest, Müller Mihály tiszti főügyészt, a Bethlen főtanoda tanári karának és a honvéd tiszti karának több tagját, egy szóval városi társadalmunkat majdnem egész teljében. Sétatáncverseny után, vacsora ideje után a fedett táncbelsőiségben kezdetét vette a tánc, mely reggeli 5 óráig folyt. A négyeseket 140 pár táncolta és nemcsak erkölcsileg sikerült nagyon szépen derek tűzoltóink vállalkozása, hanem anyagilag is, mert 450 korona bevételből pár száz korona marad mint tiszta jövedelem az egyesület pénztárának. A felülfizetésekről az egyesület később fog nyilvánosan elszámolni; mi itt ez alkalommal magunk részéről is örömmel konstatáljuk a teljes sikert, mert derek tűzoltóink feltétlenül megérdemlik, hogy polgárságunk teljes mértékben méltányolja és pártolja egyesületüket, amely egyike a leghasznosabb és legszükségesebb társadalmi intézményeinknek.

Vidék.

Polgári iskolai tanári gyűlés.

Maros-Vásárhely, május 24.

Az országos polgári iskolai egyesületnek „Marosmenti köre” (Dicsőszentmártoni áll. polg. fiu- és leányiskola, nagyenyedi, áll. polg. leányisk., marosvásárhelyi közs. polg. fiu- és ev. ref. polg. leányisk., segesvári áll. polg. leányisk., tordai polg. fiu- és leányisk., zalathnai áll. polg. leányisk. tanári testületei) fennállásának negyedik évében, idei közgyűléset f. hó 12-én Maros-Vásárhelyen tartotta meg, melyre a szélrózsa minden irányából férfi és nő tagok, mintegy ötvenen, már a megelőző napon találkoztak egymással a vasuton. — Még ki sem beszélhettek magukat, midőn d. u. 5 óra után egy hatalmas éljen, mintegy „megállj!”-t kiáltva, jelezte, hogy a kitűzött helyre a „székely főváros”-ba érkeztek, ahol a polg. fiúisk. nagyszámú ifjúsága zászlója alatt sorakozva, tanáraikkal, kir. tanfelügyelő, ev. ref. polg. leányisk., különböző felekezeti gimnáziumok tanárai, papok, tanítók és a tanügyért lelkesedő nagy sokaság várta az érkezőket. — Alig hogy a vonatból kiszálltak, örvendetes meglepetésben részesültek. Ugyanis a sok száz polg. isk. tanuló ajkán megszöndült a lelkes magyar dal, mely után Nemes Ödön, igazgató meleg szavakban üdvözölte a tagtársakat, míg szintén hasonló ékes szavakban köszönt meg Gyöngyösi István igazgató, a kör ügybuzgó elnöke, s aztán az ifjúság indulója gyújtó hangjainál és a közönség folyton tartó éljenzesei között beláthatatlan hosszú kocsisorban történt meg az igazán díszes bevonulás. Beérkezés után, bár kijelölt szállásán mindenki hamisítatlan, valódi magyar fogadtatásban részesült, mindazonáltal mégis kisiettek, hogy még a lealkonyuló nap sugarainál megtekinthessék a dícső nagyok: Kossuth és Bem szobrait s hogy gyönyörködhesseken a virágzó szép székely fővárosban.

Nemsokára u. n. ismerkedési estélyre gyűltek egybe a László-fele vendéglő helyiségének díszes nagytermében, ahol szintén nagyszámú tanár, tanító, tanügybarát jóindulattal barátságos várakozott a vendégekre. Még jól le sem telepedtek a várt vendégek, már is megszöndült a jó magyar zene, megkezdődött az élénk társalgás. Hogy a kedélyes jó hangulatot a szebbnél-szebb énekek is mennyire fűszereztek, azt feleslegesnek tartom leírni, de azt elmondhatom, hogy ha a másnapi dolgok el nem szöndülnek, bizony-bizony még éjjel után sem mozdul meg senki az igen kedves és az igen népes társaságból.

A kör tagjai másnap d. e. 9 órakor szintén pontosan egybe gyűltek, hogy a gyűlés megkezdése előtt Deák Lajos kir. tanácsos, tanfelügyelő otthonában megkeressék s mint a tanügy kiváló veterán munkását üdvözöljék. A tulajdonképpeni gyűlés kezdetén a polg. fiúiskola ifjúsága szerepelt ismét, precízül előadva a „Hymnus”-t s aztán Gyöngyösi István, a lelkes kör elnök, lendületes s tartalmas szép beszédében üdvözölte a tagtársakat, a nagyszámú — még vidékről is megjelent — vendégeket és a közben megjelent főispánt s tőle megszokott módon, általános tetszés kíséretében

— Meggondoltad, mit beszélsz?
— Tessék, itt a levél, meg van benne írva, hogy valami Besla nevű doktorral jár találkákra; — keserűen folytatta: kedves dolog, ugy-e?
A nagynéni sápadt lett, de nyugalmát azért megőrizte:
— Ki írta azt a levelet?
— Nincs aláírva senki.
— Nos, aki névtelenül mer csak vádolni, az gazember és hazudhatik.
— Nem valószínű. Most már értem, miért erőlteti utóbbi időben annyira a választ és miért tesz oly hosszú „sétákat”. Majd a szemé közé nézek én annak az urnak.
— Ez nem beszéd. Azt én nem tűröm, hogy az én unokahugom becsületlen legyen. Majd rendet csinálók én. De egy feltétel alatt, minek teljesítését becsületszavadra ígértem.
Keserű guny érzett ki a válaszból:
— Adom, adom a becsületszavamat; hadj hallom, mi az a feltétel?
— Hogy te egy lépést sem teszesz! Én kikintatok mindent. Majd én megtudom, ki az a Besla doktor ur. Szavadat adod, hogy te nyugton maradsz?
— Addigra igen, míg eredmény lesz. Aztán cselekszem én.
— Rendben vagyunk.
A hatvan évesnek látszó, még mindig erőteljes urinó szemé villant egyet, miut akinek diadalmas gondolat jutott eszébe. Útcai ruhát öltve a külváros egyik sötét utcájába hajtatott. Bérkaszánya előtt állt meg a kocsis; az uriaszony hosszas keresés után belépett a ház egyik ajtaján.

— Itt lakik Kelemen titkos rendőr?
Sovány, vézna kis eseléd felelte:
— Igen, tessék, ez az irodája.
— A hölgy belépett:
— Kelemen rendőrügynököt keresem.
— Én vagyok, tessék velem rendelkezni.
A nagynéni részletesen elmondotta, mily ügyben akarja Kelemen segélyét. A titkos rendőr közönyösen hallgatta:
— És hogy hívják azt a doktort?
— Valami Besla.
Kelemen egy pillanatra zavarba jött, majd önuralommal folytatta:
— Nagyságos asszonyom, rendben lesz a dolog. De sajnálom, hogy én nem állhatok szolgálatára, mert nagyon fontos ügyben nyomozok most. Hanem ez nem baj. A segédem, aki — mosolyogva hangsúlyozott minden szót — legalább is oly ügyes, mint én, rövid idő múlva világosságot hoz az ügybe. Mondhatom, nagyon talentes ember.
— Jól van. Mikor jöhet fel hozzám a segédje?
— Mondjuk holnap délelőtt.
— Nem bánom. Várom őt.
Másnap délelőtt azután rokonszenves külsejű fiatal ember mutatkozott be a nagynéninek, aki jóindulattal szólt:
— Nagyon dicsérte önt a főnöke. Szolgáljon rá. Az ügyet ismeri már?
— Igen, elejétől végéig.
— Annál jobb, tehát mindjárt kutatni kezdünk.
— Parancsa szerint.
— A fő az, hogy együtt csipjük meg őket. Ugy ér-

tesültem, hogy külvárosi utcákban szoktak együtt sétálni. Én mindig önnel leszek.

— Keressek őket, asszonyom.
És ez a keresés eredmény nélkül tartott legalább két hétig. Ezalatt a fiatal titkos rendőr mindinkább rokonszenvesebbé lett a nagynéni előtt, aki csak azt találta kissé furcsának, hogy mindig — az asszonyt védi. Oly meggyőzően tudott a fiatal ember beszélni a szerelem örök jogairól, annyi enyhítő körülményt tudott Feithné érdekében felhozni, hogy a nagynéni maga is kezdett puhulni és könnyezve kezdte belátni, hogy ez az asszony az életért küzd. Két heti haszontalan kutatás után csüggedten mondta a titkos rendőrnek:
— Nem értünk észre. Beszélni fogok a hugommal.
— Asszonyom, szabad becsületes jó tanácsot adnom?
— Hallgatom.
— Ne üldözze a szerelmeseket. Tegyen boldoggá két embert, L e o n á t — és engem.
— Igen, engem. Nem alakoskodom tovább. Én vagyok a gyűlöletes Besla doktor, aki boldoggá tudja és fogja tenni Leonát.
Az uriaszony bámulva szólt:
— Ön . . . ? ön . . . ?
— Igen, én Besla vagyok. Az a titkos rendőr, akihez asszonyom folyamodott, régi barátom. Ismeri a mi tragikus szerelmünket, ezért ment bele ebbe az ügybe . . . könyörgök, legyen a mi nagynénénk, tegye lehetővé, hogy egymáséi lehessünk Leonával.
Könnyein át mosolyogva felelte a nagynéni:
— Te, te rossz ember. Majd meglátom mit tehetek

Fáy Nándor.

adta elő, különösen kiemelve a nevezetesebb mozgalmakat, így pl. hogy a polg. iskolák tanügyi tekintetben az isk. székek, gondnokságok alól kivették és hogy a tanítónépképző-intézetekben való u. n. felvételi vizsgák eltorlítottak stb. Ez után a gyűlést megnyitá, melyen többnemű elnöki előterjesztés s másféle jelentések tetettek.

Mit szóljak a Barabás Endre marosvásárhelyi tanárnak „A polg. isk. tanulók kirándulásának kérdéséről”, Dömök Erzsébet nagyenyedi nőigazgató-nőnek „A természetrajz módszere a polg. leányiskolában” és Kovács Dániel tordai tanárnak „A magyar nyelv tanítási módszere a polg. iskola I—IV. osztályaiban” sok gondnal, meg több tudással egybeállított s megtartott tanulságos felolvasásáról, melyekért mindenket frenetikus taps s éljenekkel jutalmazta meg a szakértő lelkes közönség?

Végezetül az üdvözlő beszédet a jövő évi, szintén májusban megtartandó közgyűlés színhelyeül egyhangulag a természeti szépségekkel bőven megáldott s derek hazafiaktól lakott Zalatna városra kijelölésével, melyet mindenki dörögdelmes eljennel fogadott, a mindenkire néve sok haszonnal járó s mindenkinél teljes meglepedésre jól és szépen végzett üdvös munka után d. u. 2 órákor újra a László vendéglője dísztermében gyűltek egybe a nemzet napszámosai és azon szamosok, kik úgy a megelőző estvén, mint a gyűlésen is jelenlétükkel tiszteltek meg a kört.

Bar a fentiekben csak a főbb momentumokra s azokra is csak vázlatosan terjeszkedtem ki, az ebéd lefolyásáról, melyen a királyra, miniszterre s több ottani auctoritásra lelkesebbül lelkesebbül köszöntök hangzottak el, jól esik lelkemnek még a gr. Mikó Árpád főispán ur poetikus toszjtját megemlíteni, melyben a tanügy munkáit „testvérek”-nek nevezve, poharat mint ilyenekre emelte. Teljesen meg vagyok győződve, hogy ezen szívvel jövő kijelentés amily igazán jól esett mindenkinél, büszkévé igen, elbizakodottá nem tette a tanügy embereit, de abból lelkesedést kíván meríteni továbbra is a magyar haza és nemzet javára meg lelkesedettebben munkálkodni.

Megható volt a fogadtatás, olyan volt minden tekintetben annak folytatása is. Örök hála és köszönet legyen érte nemcsak a kartársaknak, de általában vege egész Maros-Vásárhely városának.

Reméljük engedi, hogy jövő évben Zalatna városa annak hazafias polgársága szintén teljes jóakarattal fogadja kebelébe a közgyűlésre odamenő kartársakat, ugyszintén azon szamosokat, kik azon alkalomból több felől készülnek még oda átrándulni. Remélni akarjuk továbbá azt is, hogy a Maros mentén, Zalatnához közel levő szásvárosi és dévai áll. polg. leányiskolák tanterületi is azon gyűlésen velünk szintén részt fognak venni. Hisz mindnyájan a hazafias és nemzeti nevelés előmozdítására törekszünk, azért tehát perezig sem szabad tétovázni egymással kezét fogni s a jónak, nemesnek, üdvösnek előmozdítására együttes erővel törekedni.

x-y.

Vegyes hírek.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Diményfalvy Boldizsár oklevéles tanítót a drasói állami elemi népiskolához rendes tanítóvá kinevezte.

— **Személyi hírek.** Kun Géza gróf v. b. t. t., az Emke elnöke és neje a pünkösdi ünnepeket Zeyk Dániel főispán közeli rokonuknál töltötték; Kun Géza gr. szerdán a reggeli gyorsvonattal Székely-Udvarhelyre utazott, ahol holnap és holnapután az erdélyi evang. reform. egyházkerület egyházi értekezletét és rendes közgyűlést fogja vezetni. — Bodola Gábor dr., a székelyudvarhelyi kir. törvényszék új elnöke, volt kir. ügyész, szerdán vett búcsút a vármegye intéző köreitől és a közíg. bizottság tagjaitól, kikkel több éven át működött vármegyénk közigazgatásának érdekében. A hivatalos búcsu a vármegye közíg. bizottságának május havi rendes ülésén folyt le. Ez alkalommal elnöklő főispán a bizottságnak hivatalosan bejelentette, hogy a gyulafehérvári törvényszék kir. ügyésze, a bizottság rendes tagja, Bodola Gábor dr., törvényszéki elnökké neveztetvén ki, utóljára vesz részt a bizottság ülésein; erre Csató János kir. tanácsos alispán, méltatván a volt kir. ügyésznek a vármegye közigazgatása érdekében kifejtett működését, szép szavakban vett búcsút a bizottság nevében a volt tagtársától. Bodola meghatóan mondott köszönetet a szép elismerésért.

— **Török Bertalan adományai.** Említettük volt, hogy Török Bertalan országgyűlési képviselő a nagyenyedi ev. ref. egyház temploma restaurálási alapjára 1000 koronát adományozott. Ez adományról az erdélyi részek két tekintélyes lapja a következőképp emlékszik meg: „Erd. Prot. Lap”, 1901. máj. 26. 18. sz.

„Török Bertalan a nagyenyedi ker. orsz. képviselője, a nagyenyedi ev. ref. egyház temploma

restaurálási alapjára 1000 kor. összeget adományozott Pogány Polixena nevére, melyért az egyh. főhatóság meleg köszönetet nyilvánított neki. T. B. rom. kath. ember, de a régi nemesebb fajtaból. N.-Enyed városa társadalmának egyik kitünősége, ki bár tagja a rom. kath. igazgató-tanácsnak és gondnoka az enyedi kath. egyháznak, a türelmetlenséget csak nevével ismeri. Fevilágosodott, művelt, liberális gondolkozású ember, ki az erdélyi ref. egyház magyar nemzeti hivatását mindig hangsúlyozta, sőt sokképpen szolgálta is. Nemes cselekedetei sorában legyen feljegyezve ez is. Isten áldása van a nemes munkán és munkáson — legyen rajta is sokáig!”

„Vasárnap” 1901. máj. 26. sz.

„Egy szép adomány. Nagyenyedi ref. egyh. közönségünk igen szép és kegyes adományban részesült. Az adomány értéke annál becsesebb, mert egy rom. kath. embertől származik. Török Bertalan országos képviselő ez a keresztény lelkületű elfogulatlan ember, kit eszelekedeteiben nem a felekezeti szűkkeblűség, hanem a Krisztusi szeretet vezérel, mely nem a személyt, hanem a célt nézi. Ezen magas szempont vezérelte akkor is, midőn az enyedi egyh. közönségnek 1000 koronát adományozott templomreparálás céljára. Vajha sok követője lenne a mi részünkről is!”

Kedves köteletségünknek tartjuk ez uton külön kiemelni még, hogy fentti adományával egyidejűleg Török Bertalan országgyűlési képviselő ugyancsak hasonló célra a nagyenyedi római katolikus hitközségnek is 1000 koronát adományozott.

— **Hírek a kollégiumból.** A VIII. gimn. o. 34 növendéke közül 27 állott írásbeli érettségi vizsgálatra, 7 elmaradt. A közvizsgálatok az iskolában jun. 15—25. között folynak le. Az évszáró ünnepély jun. 27-én, az önképző záró ünnepélye jun. 8-án délelőtt lesz. A szóbeli érettségi vizsgálatok jun. 28. 29. és 30-ik napjain tartatnak. A közoktatási kormány dr. Antal Géza pápai theologiai tanár, főisk. igazgatót küldte érettségi kormányképviselőnek ki. A jövő iskolai évre a kollégium dísztermében orgonát állítanak föl. Az előjáróság kimondotta, hogy a felső gimnáziumi osztályok bennlakó növendékeinek katonas zubbonyból és sikkából áll egyenruhát hoz be, mely 20 koronába kerülend, s az ifjak külső megjelenését, kinézését előnyösen fogja emelni.*

Szept. 1-re az új rendes vallásnász, Zayzon János, elfoglalja állását.

Iskolánktól megválnak jövőre Sz. Benedek Gyula torna-mester, Fehér Pál senior, Máté Samu hitoktató és Dénes Ferencz helyettes tanár.

Seniorak Nagy István végzett theologust hívták meg. A r. tornamesteri állásra pályázatot hirdettek. Tekintve, hogy Elek Károly Vincze Dániel tanárok nyugalmába vonulnak, helyök betöltésére az előjáróság három helyettes tanári állásra hirdetett pályázatot.

— **A nagyenyedi ipartestület** jövő vasárnap tartandó tavaszi mulatsága olyan sikerültnek ígérkezik, amilyen rég nem volt városunkban. A lapunkban már közölt igazán gazdag programból kitűnik, hogy úgy a tánczosoknak, mint a közönség nagy részének, mely magasabb művelvezetre tart igényt, érdemes lesz oda elmenni. Különbben is mindenkinél aki csak teheti, erkölcsi kötelessége megjelenni ezen a mulatságon nem csupán azért, hogy támogassa az iparosok intézményét, melynek javára a tiszta jövedelem fordítatik, hanem a vendég — a messze vidéken ismeretes kitűnő marosújvári bányász-zenekar — iránti tekintetből is.

— **Jegyző-választás.** Sorostelyon folyó hó 19-én folyt le a segédjegyző-anakönyvvezetői választás. A választáson — melyen a balázsfalvi járás főszolgabírája, Simonffy Alajos elnököl s melyre Sorostely és Csicsó-Holdvilág községek képviselőtestületi tagjai teljes számban jelentek meg — szótöbbséggel Lengyel Jakabot választották meg segédjegyzőnek. A választási aktus befejeztével Simonffy Alajos főszolgabíró tapintatos és igazságos eljárásával a szemben állott két pártot kibékítette, a pártok pedig a bekét szépen sikerült áldomásívással pecsételték meg.

— **Jegyzői beiktatás.** Soós Nagy Ferencz újonnan megválasztott ohábai körjegyző folyó hó 13-án foglalta el állását, mely alkalommal a falubírák vezetése mellett 22 fogat indult a jegyző és családja elé a tövisi vasúti állomásra, hol Mihelczán Miklós ohábai falubíró üdvözölte az új jegyzőt és családját. Ohában Lengyel Jakab anakönyvvezető a falusiak élén fogadta az érkezőket, végül pedig Mihelczán János görög katolikus lelkész csatlakozott az üdvözlőkörhöz, erőt és kitartást kívánván a jegyzőnek a haza és községek javára szentelendő működéséhez.

* És a kollégium szolgazemélyzete mikor kap már egyszer egyenruhát, vagy lesz reászorítva oly tisztességes ruházatra, hogy az a nagyhírű kollégium külső reprezentálásának is kellően megfeleljen? Szerk.

— **Az ohábai jegyzőválasztáshoz.** Lapunk f. évi április hó 21-iki számának „Vidék” rovatában megemlékezés történt a márczius hó 26-án Ohában meg-ejtett körjegyzői választásról. E cikkben, Tóháti név alatt, tudósítónk rektifikálja a „Foia Poporului” című román heti lapnak e választásról irt tudósítását, melynek tenorja az, hogy a legmegfelelőbb román jelölt mellözésével magyar ember választatott meg szabályellenesen a főszolgabíró és így a román nép jogán ejtetett újabb csorbá. Czikkünk kimutatta hogy a választás korrektt és szabályszerűen folyt le és Soós Nagy Ferencz szótöbbséggel már csak azután választatott meg, miután Deán Valer, az egyhangulag jegyzőnek ohajtott jelölt, a megválasztásra nem reflektált s ezt hivatalosan a szolgabírónak bejelentette. A Tóháti cikkére reflektálnak most hozzánk beküldött válaszukban Deák János veresegyházi és Pap János besenyői gör. kath. lelkész urak és kijelentik: tény az, hogy a választásra jogosult képviselők előzetes értekezletükön, okulva a multakon, abban állapodtak meg, hogy azon esetben, ha egy becsületes mult román egyén is lesz a pályázók között, ki a románok lakta körben a néppel anyanyelvén érintkezni tud, ezt fogják megválasztani, — ha pedig a jelöltek között ilyen nem akadna, kérni fogják a főszolgabíró, hogy a pályázók közül ilyent is jelöljön; ha nem jelöl, elhagyják a választási székelyet és kijelentik a főszolgabíró, hogy segítségükre ne számítson. A főszolgabíró három jelölven és köztük Deán Valért is, a választók közfelkiáltással őt választották meg; ő lemondván és a főszolgabíró a szavazást elrendelvén, elhagyták a választás színhelyét. Ragalom azonban, hogy a papok tanítóikkal a választókat kiteszkolták volna és a veresegyházi gör. kath. lelkész a koreszmában az ajtókat a választókra zárta volna. Válaszuk további részében pedig kifejtik, hogy általános szavazatukkal Deán Valért már azért is ohajtották megválasztani, mert ismerték, a multakon okulva egy ismeretlennel szemben pedig óvatossabban kellett eljárni.

— **A Bethlen-kollégium ifjusága** által a Bethlen-szobor-alap javára f. évi május hó 19-én tartott matinéen felülhízttek: Zeyk Dániel 9-50; Bartha Zsigmond 2-40; Földes Ede 2-00; Lázár István 1-50; Csató János, Fogarasi Albert, Nagy Lajos, Fellner Lajos 1—1 koronát; Dr. Gyarmathy Ernő, Bodrogi János, Gáspár János 50—50 fillért; Farnos Dezső 40 fillért; miért fogadják a kegyes adakozók az igazgatóság hála-köszönetét!

— **Évszáró vizsgák Borbándon.** A borbándi római kath. elemi népiskolai zárvizsgálatok május 27-kén tartattak meg Gergely István kanonok és tanfelügyelő tapintatos vezetése alatt dicséretes eredményel. Versényi körjegyző a jobb tanulókat különféle jutalmakban részesítette, látva, hogy a magyarosodás Borbándon fokozatosan évről-évre halad, a mióta Butyka Sándor római kath. plebános és szentszéki ülnök és Antal Károly kántor-tanító állnak a tanügyek élén.

Szerkesztői üzenetek.

Politikus, Kocsárd. Kossuth Lajos 1894 márczius 20-án halt meg, hozzátartozóin kívül elhunytánál ott voltak Eötvös Károly és gróf Károlyi Gábor országgyűlési képviselők és több magyar lapnak küldött tudósítója.

Előfizető, Nagy-Enyed. Intézkedtünk, hogy e hiba többé elő ne forduljon és a lap pontosan kézbesítették.

T. K., Verespatak. Nevezett munkatársunk, annak idejé, a kéziratot átadta, — az azonban jelen formájában nem közölhető; elismerjük, igen-igen érdekes adatokat tartalmaz, de azok feldolgozandók és illetőleg történeti olvasmányú kiegészítendők. A kéziratot b. címére ma postára adtuk.

Előfizető, Gyulafehérvár. A nyár folyamán és illetőleg július első felében, nagyobb részint Karlsbadban.

Polgár, Vizakna. Nincs róla tudomásunk.

Érdeklődő, Nagy-Enyed. 6 és 1/2 százalékot.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráru gyár részvénytársaság.

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráru gyár részvénytársaság könyvnyomdájában.

Nyílt tér.

(Az e rovatban foglalt közleményekre nézve a felelősség kizárólag a beküldőt terheli. Szerk.)

Figyelmeztetés.

Alólirott czég az érdekelteknek tudomására hozza, hogy Krammer E. alkalmazottat folyó évi május 15-én végleg elbocsátotta, — s ezért nevezett a czég követeléseit beszédni többé nem jogosult.

Mindennemű fizetések alólirott czég szentkirály-utcai irodájában teljesítendők. **Klemm Pál.**

Sz. 666 1901.
tkvi.

Árverési hirdetmény.

A balázsfalvi kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Török A. nagyszabeni kereskedő özég végrehajtatonak Bakainezán Angyal végrehajtást szenvedő elleni 180 kor. s járuléka iránti végrehajtás ügyében a nagyesergedi 360. sz. telekkönyvben foglalt A + 1 rend 36., 37., 38., 39. hrszámú beltelkére 584 kor., a 2 r. 378a 73. hrsz. 104 kor., a 3 r. 684., 685. hrsz. 180 kor., a 4 r. 3978. hrsz. 20 kor., a nagyesergedi 333. sz. telekkönyvben A + 1 rend 4016. hrsz. 320 kor., a 2 rend 1286. hrsz. 160 kor., a 3 r. 5136. hrsz. 52 kor., a 4 r. 486. hrsz. 212 kor., az 5 r. 1284. hrsz. 160 kor., a 6 r. 2892., 2893. hrsz. 80 kor., a 7 r. 3200., 3201. hrsz. 200 kor., és a 8 r. 5137., 5138. hrszámú ingatlanaira 140 kor. megállapított kikiáltási árban a végrehajtási árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok 1901. évi június hó 15-én d. e. 10 órakor Nagy-Cserged község házában a megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adni.

Árverezni szándékozók kötelesek az ingatlanok kikiáltási árának 10 %-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-ez. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-ez. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Balázsfalván, 1901. évi március hó 22-én.

A kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság

A kir. járásbíró:

Enyedy Lajos,
kir. ít. táblai bíró.

3476 1-1

Brády-fele
Mária-czelli
gyomorcsseppek

Figyelni a védjegyre.

nagyszerűen hatnak, **gyomorbajknál nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes** házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: **étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, felfújság, savanyú felbőfőség, hasmenés, gyomorégés, felesleges nyálkiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs, szűkülés.**

Hathatos gyógyszernek bizonyult **fejfájásnál**, amennyiben ez a gyomortól származott, **gyomortulterhelésnél** étellekkel és italokkal, **gilszták, májbajok és hámorrhoidáknál.**

Említett bajknál a **Brády-fele Mária-czelli gyomorcsseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, amit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr, nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár:
Török József gyógyszerháza
Budapest, Király-utca 12. sz.

Bevásárlásnál határozottan Brády-fele „Mária-czelli gyomorcsseppek”-et kell kérni s szigorúan vigyázni kell a fenti védjegyre és aláírásra, valamint arra is, hogy a régi jó hírnevű **valódi** Brády-fele „Mária-czelli gyomorcsseppek” ára üvegenként 40 kr, dupla üvegekben 70 kr, míg a nem valódi és csekély értékű utánzatokat olcsóbb árban, többnyire 35 kr-ért ajánlják.

24-24 3188

Árlejtési hirdetmény.

A **hari-i** ev. ref. egyházközség eljárásága árlejtést hirdet egy újonnan építendő papi lakásra. Az építendő papi ház költségvetése **6151 korona 51 fillérben** van megállapítva

Felhívtnak vállalkozni akarók, hogy a terv, 3474 1-2

költségvetés és építési feltételeket alólirottánál megtekintésük s zárt ajánlataikat **1901 június 10-én délelőtt 10 óráig**, a megartandó versenytárgyalás idejéig, nyújt-ák be a hari-i ev. ref. egyház gondnokságához.

Hari, 1901 május 27.

Illyés Mihály,
egyházi gondnok.631 sz.
II. - 901.

Versenytárgyalási hirdetmény.

Az Alsófehér vármegye területén átvonuló alább felsorolt törvényhatósági közutakon az 1901., 1902., 1903., 1904., 1905. és 1906. években eszközrendő fedanyagok szállítása biztosítása **ezeljából folyó évi június hó 10-ik napján d. e. 10 órakor** a nagy-enyedi m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

Az évenkénti fedanyag-szükséglet a következő:

1. A **magyar-csesztve macos-ludasi** törvényhatósági közuton 565 két köbméter tartalmu rostált kavicsalom termelése, kiszállítása és beagyazása . . . . . 5604 kor.
2. A **czintos—ozdi** törvényhatósági közuton 180 két köbméter tartalmu rostált kavicsalom termelése, kiszállítása és beagyazása . . . . . 2996 „
3. A **mihálczfalva—balázsfalva—monorai** közuton a szanesali kiágazással 160 két köbméter tartalmu rostált kavicsalom termelése, kiszállítása és beagyazása . . . . . 2100 „
4. A **mihálczfalva—vizaknai** törvényhatósági közuton 870 két köbméter tartalmu rostált kavicsalom termelése, kiszállítása és beagyazása . . . . . 14470 „
5. A **balázsfalva—veresegyházi** törvényhatósági közuton 340 két köbméter tartalmu rostált kavicsalom termelése, kiszállítása és beagyazása . . . . . 6944 „
6. Az **alamor—ladamosi** törvényhatósági közuton 80 két köbméter tartalmu éles homok és 120 két köbméter tartalmu rostált kavicsalom termelése, kiszállítása és beagyazása . . . . . 2720 „
7. A **csicsóholdvilág—ladamosi** törvényhatósági közuton 200 két köbméter tartalmu rostált kavicsalom termelése, kiszállítása és beagyazása . . . . . 4240 kor.

Versenyezni óhajók felhívtnak, hogy a fentebb felsorolt fedanyag-szállítások elvállalására vonatkozó zárt ajánlataikat fentnevezett államépítészeti hivatalhoz ezimezve, a tárgyalásra kitűzött nap délelőtt 10 órájáig annyival inkább nyujtsák be, mivel a későbbben érkezettek avagy sürgöny útján tett ajánlatok figyelembe nem fognak vétetni. **Minden utvonatra külön ajánlat nyujtandó be.** A költség után számítandó 5% bánatpénzek az ajánlathoz csatolandók. A zárt ajánlatok borítékán az utvonat, melyre az ajánlat tétetik, tisztán kiirandó. A szállításokra vonatkozó kavicsfeosztási kimutatások és részletes feltételek alóliirt m. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Magyar kir. államépítészeti hivataltól

Nagy Enyeden, 1901. évi május hó 24-én.

Albert Iván,
kir. főmérnök.

3481 1-2

Huzás visszavonhatatlanul

— 1901 —

június 25-én.

Főnyeremény

30,000 kor.

— értékü. —

CONCORDIA sorsjegyek à 1 korona.

Ajánlja: **Czirner J. József, Rotter Antal Nagy-Enyed.**

3478 1-8